

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Δηλοποιήσεις 1) του παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελείας. — 2) του παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πλημμελειοδ. εἰσαγγελείας. — 3) δύο του παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελείας. — Κλητήρια ἐπικρίματα 1) του παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ ἐφέταις εἰσαγγελείας. — 2) του παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελείας. — Ἀποφάσεις 1) του ἐν Ναυπλίῳ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. — 2) του ἐν Λαμία δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. — 3) δύο του ἐν Σύρῳ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — 4) του ἐν Τριπόλει δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. — 5) του ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. — Δηλοποιήσεις πλειστηριασμοῦ του κλητήρος τῶν ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδικῶν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

[Ἐλ. 6 Ἰουνίου.] [Ἀριθ. ἐγγράφ. 4123.] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 208.] Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεὺς δηλοποιεῖ, ὅτι Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 408, ε. ε. ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν κατασταθείσης τελεσιδικίου, κατεδικάσθη τις εἰς τριῶν μηνῶν φυλάκιον, ἕνεκα παραβάσεως τοῦ ἀρθροῦ 256 § 1, τοῦ ποινικοῦ νόμου, λαβούσης χώραν ἐν Κατρίῳ κατὰ τὸ 1837. Ἐν Τριπόλει, τὴν 5 Ἰουνίου 1844. (Τ. Σ.) Ὁ ἀντεισαγγελεὺς Α. ΒΑΛΛΗΣ.

[Ἐλ. 7 Ἰουνίου.] [Ἀριθ. ἐγγράφ. 1460.] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 209.] Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεὺς δηλοποιεῖ, ὅτι Τὸ ἐνταῦθα δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν διὰ τῆς ἀπὸ 27 Μαΐου ε. ε. ἀποφάσεώς του καὶ δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 482 § 1, καὶ 24, τοῦ ποινικοῦ νόμου, κατεδικάσε εἰς τρίμηνον φυλάκιον, εἰς τὴν ἀπὸ τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας ἔκπτωσιν, εἰς τὴν στέρησιν ὄλων τῶν μεθ' αὐτῆς συνημμένων δικαιομάτων καὶ πλεονεκτημάτων καὶ εἰς ἐξάμηνον ἀνικανότητα καὶ ἀνάκτησιν ἀρχῆς ἢ ἄλλης δημοσίου ὑπηρεσίας, τελωνιακὸν τινα ὑπάλληλον τῆς διοικήσεως Ἀκαρνανίας, κηρυχθέντα ἔνοχον ἐπὶ ἀπιστίᾳ περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς τελωνιακῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας, λαβούσῃ χώραν τὸν Ἰούλιον τοῦ 1840, εἰς Μύτικα τοῦ δήμου Σολίου. Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 2 Ἰουνίου 1844. (Τ. Σ.) Ὁ εἰσαγγελεὺς Κ. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

[Ἐλ. 7 Ἰουνίου.] [1] [Ἀριθ. ἐγγράφ. 2765.] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 210.] α. Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεὺς δηλοποιεῖ, ὅτι Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδικῶν διὰ τῆς ἀπὸ 13 Μαΐου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 85, 1237, ἀποφάσεώς του, κατεδικάσε κάτοικόν τινα τοῦ χωρίου Ζαραφῶθι εἰς δύο ἐτῶν φυλάκιον, ἕνεκα ψευδοῦς καταμηνύσεως γενομένης παρ' αὐτοῦ τὴν 16 Δεκεμβρίου 1840. Ἐν Σπάρτῃ, τὴν 9 Ἰουνίου 1844. (Τ. Σ.) Ὁ ἀντεισαγγελεὺς Κ. Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

[Ἐλ. 7 Ἰουνίου.] [2] [Ἀριθ. ἐγγράφ. 2766.] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 210.] β. Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεὺς. Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρ. 29 τοῦ ποιν. νόμου δηλοποιοῦμεν ὅτι, τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδικῶν, διὰ τῆς ἀπὸ 2 ε. μ. ὑπ' ἀριθ. 102, 1465, ἀποφάσεώς του κατεδικάσε κάτοικόν τινα τοῦ χωρίου Καρδαμύλης εἰς ἐξάμηνον φυλάκιον, ἕνεκα αἰκίων παραχθειςῶν παρ' αὐτοῦ τὴν 25 Μαρτίου εἰς Θέσιν Τηγανάκι. Ἐν Σπάρτῃ, τὴν 4 Ἰουνίου 1844. (Τ. Σ.) Ὁ ἀντεισαγγελεὺς Κ. Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ.

[Ἐλ. 5 Ἰουνίου.] [Ἀριθ. ἐγγράφ. 1113.] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 206.] Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ ἐφέταις εἰσαγγελεὺς. Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 15 Μαΐου 1844 ὑπ' ἀριθ. 336, βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Πάτραις πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ ὁ Δημήτριος Καλόγηρος παρεπέμφθη εἰς τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν κκουργιοδικεῖον διὰ νὰ δικασθῆ ὡς ὑπάιτιος κλοπῆς, κκουργιοδικατοῦ προνοουμένου καὶ τιμωρομένου ἀπὸ τοῦ ἀρθροῦ 374 § 3 καὶ 9 τοῦ ποιν. νόμου. Ἐπιθεωρήσαντες τὴν ἀπὸ σημερινῆς ἡμερομηνίας ὑπ' ἀριθ. 1112, ἡμετέραν κλητήριον, ἰδόντες τὸ ἀρθρὸν 463 τῆς ποιν. δικονομίας. Ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος Δημήτρ. Καλόγηρος εἶναι φυγάδικος, ὁ δὲ τόπος τῆς διαμονῆς του ἀγνοεῖται. Προσκαλοῦμεν αὐτὸν διὰ τοῦ παρόντος νὰ ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, εἰς τὸ κατὰ τὴν Πελοπόννησον κκουργιοδικεῖον, διὰ νὰ δικασθῆ κατὰ τὸν νόμον, ἄλλως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς εἰρημένης προθεσμίας θέλει δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθρὸν 463 τῆς ποιν. δικονομίας, καὶ υποφέρει τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 468 τῆς αὐτῆς ἐνδιαλαμβανομένας συνεπείας. Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς Αἴγιον, τελευταίαν τοῦ φυγαδικοῦ κατοικίας, εἰς τὴν ἔδραν τῶν ἐν Πάτραις πλημμελειοδικῶν καὶ τὴν τῶν κκουργιοδικῶν, καὶ προσέτι θέλει δημοσιευθῆ διὰ τοῦ παραρτήματος τῆς ἐφημερ. ὁ Ἕλλη. Ταχυδρόμος. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Ἰουνίου 1844. (Τ. Σ.) Ὁ εἰσαγγελεὺς ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ.

[Ἐλ. 7 Ἰουνίου.] [Ἀριθ. ἐγγρ. 2913.] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 211.] Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεὺς. Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου τοῦ 1840 ἔτους ὑπ' ἀριθ. 463 βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ ὁ Γζώρτζης Χαλικόπουλος, κάτοικος Πανόρμου, παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀκρατήριον τῶν αὐτῶν πλημμελειοδικῶν, διὰ νὰ δικασθῆ ὡς ὑπάιτιος τοῦ ὅτι κατὰ τὴν 6 Ἰουνίου 1839 ἐν τῷ καφενεῖῳ τοῦ Γεωργίου Κανεθίλου εἰς Πανόρμον, προσέβαλε διὰ λόγου τὴν τιμὴν τοῦ ὑποτελώνου Πανόρμου Ε. Κ. Μανέου προσάπτων εἰς αὐτὸν ἰδιώματα, τὸ εἶδος δὲ τῆς προσβολῆς δύναιται νὰ ἔχη ἐπιβλαβὴ ἐπιβρόχην εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὑβρισθέντος, πλημμέλημα προνοουμένου ἀπὸ τὸ ἀρθρὸν 29 § 4 καὶ 3 τοῦ περὶ ἐξουρίσεως κ. λ. νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος εἶναι φυγάς καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του ἰδόντες τὰ ἀρθρα 460 καὶ 461 τῆς ποινικῆς δικονομίας. Κλητεύομεν τὸν προμηθεύοντα κατηγορούμενον Γζώρτζην Χαλικόπουλον νὰ ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκρατήριον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν τὴν πρώτην παρασκευῆν, ἡμέραν δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, διὰ ν' ἀπολογηθῆ κατὰ τὸν νόμον, ἄλλως θέλει δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθρὸν 462 τῆς ποινικῆς δικονομίας. Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα προσηκόντως ὑπογεγραμμένον καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας μας, θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ φυγαδικοῦ καὶ εἰς τὴν Ἐρμούπολιν καθέδρα τοῦ πλημμελειοδικείου, κατὰ τὰ διὰ τὰς τοιχοκολλησεις προσδιορισμένα μέρη, καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τοῦ παραρτήματος τῆς ἐφημ. ὁ Ἕλλη. Ταχυδρόμος. Ἐν Ἐρμούπολει, τὴν 2 Ἰουνίου 1844. (Τ. Σ.) Ὁ εἰσαγγελεὺς Μ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ.

[Ἐλ. 3 Ἰουνίου.] [Ἀριθ. ἐγγράφ. 237.] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 192.] Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ναυπλίῳ πλημμελειοδικῶν. Συγκείμενον παρὰ τῶν δικαστῶν Μιχαὴλ Οἰκονόμου, προέδρου, Χριστοδούλου Ματζιδου, Χρήστου Στ. Ἀντωνοπούλου, ἀνακριτοῦ, καὶ τῶν παρέδρων Δημητρ. Π. Βασιλείου καὶ Ἀντωνίου Ῥαμανδάνη, κωλυομένων τῶν δικαστῶν Δημητρ. Κ. Σούτζου, Κ. Φεταλίδου καὶ Ἰωάννου Γ. Ν. Μαυρομμάτου, ἀπόντος τοῦ δικαστοῦ Ἄθ. Πλατόκα καὶ κωλυομένων τῶν ἀρχαιοτέρων παρέδρων Ἄθ. Σέκερη καὶ Γεωρ. Θ. Ὀρφανίδου.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1840, παρόντων τοῦτε εἰσαγγελεὺς Νικολάου Ἰωαννίδου καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Νικολάου Δ. Λασπῆ, τοῦ γραμματέως Ν. Δ. Σεϊδοπούλου κωλυομένου, ἕνα δικάση τοὺς Ἰωάννην Ἀ. Μπότσην, Ἀναργύρον Π. Σ. Ἀναργύρου, παρόντας, Βασιλεῖον Παύλου Χ. Ἀναργύρου, Γάικα Ἀ. Μπότσην καὶ Χρ. Μανδούλαν, ἀπόντας, ἅπαντας κατοίκους Σπετζῶν, κατηγορουμένους ἕνεκα αἰκίων καὶ τραυμάτων. Οἱ ἄνω εἰρημενοὶ κατηγορούμενοι ἐνεκατέστησαν ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, Κωνσταντίνου Λουκᾶ καὶ Γεωργίου Πέτρου Μαρνάτζα ὡς αἰκίσαντες καὶ τραυματίσαντες αὐτοὺς τὴν 19 Δεκεμβρίου 1838 ἐν Σπέτζαις.

Ἐπὶ τῆς ἐγκλίσεως ταύτης ἐνεργήθη ἀνάγκη μεθ' ἣν ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 402 ἀπὸ 18 Αὐγούστου 1839 βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν δι' οὗ ἀνεπέμψθησαν οἱ εἰρημένοι κατηγορούμενοι εἰς τὸ ἀκρατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ νὰ δικασθῶσιν ὡς ὑπάιτιοι τοῦ ὅτι τὴν 19 Δεκεμβρίου 1838 εἰς τὸ ἐν Σπέτζαις ἐργαστήριον τοῦ Παναγῆ τοῦ Οἰκονόμου, ἀπεφάσαν προμελετημένως καὶ ἐξετέλεσαν ἐσκεμμένως σωματικὴν βλάβην κατὰ τῶν ἀδελφῶν Κωνσταντίνου Γεωργίου καὶ Λουκᾶ Πέτρου Μαρνάτζα ὑποπεσόντων ἐξ αὐτῶν εἰς νόσον καὶ ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν τοῦ μὲν ὑπὲρ τὰς 30 ἡμέρας τοῦ δὲ ὑπὲρ τὰς τρεῖς καὶ τοῦ τρίτου ὀλιγώτερον τῶν τριῶν, ἕνεκα πλημμελήματος προνοουμένου ἀπὸ τοῦ ἀρθροῦ 307 § 3 καὶ 4 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ ἕνεκα πταίματος προνοουμένου ἀπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

Κατὰ συνέπειαν ὁ μὲν εἰσαγγελεὺς ἐκλήτευσεν τοὺς κατηγορουμένους νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου τὴν 27 Δεκεμβρίου ε. ε. διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4575 τῆς 15 Αὐγούστου ε. ε. κλητηρίου ἐπικρίματος αὐτοῦ καταχωρηθέντος εἰς τὸ παράρτημα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 28 τῆς 5 Σεπτεμβρίου 1840 φύλλον τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἕλλη. Ταχυδρόμος ἐπιδοθέντος εἰς τοὺς Ἰωάννην Ἀ. Μπότσην, Γάικα Μπότσην, Ἀναργύρον Π. Σ. Ἀναργύρου καὶ Χριστόδουλον Μανδούλαν, καὶ τοιχοκολληθέντος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βασιλείου Παύλου Χ. Ἀναργύρου, ἀπόντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, οἱ δὲ ἐγκαλοῦντες ἐκοινοποίησαν ἐν τῇ ἀνακρίσει πολιτικὴν ἀγωγὴν εἰς ἅπαντας τοὺς κατηγορουμένους περὶ τῶν προξενηθειῶν αὐτοῖς ζημιῶν, καὶ κατὰ τὴν 28 τοῦ λήγοντος μηνὸς ἐπέδωκαν καὶ ἕτεραν πρὸς τοὺς παρόντας κατηγορουμένους ἐν δὲ τῇ συνεδριάσει τῆς 27 τοῦ ἴδου λήγοντος μηνὸς ἐνεφανίσθησαν ἐκ τῶν κατηγορουμένων οἱ Ἰωάννης Ἀ. Μπότσης καὶ Ἀναργύρος Π. Σ. Ἀναργύρου, ἀναβληθείσης τῆς δίκης εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίαν, καθ' ἣν ἐνεφανίσθησαν αὐτοὶ μόνοι οἱ εἰρημενοὶ κατηγορούμενοι.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ταυτότητός των. Ἀκοῦσαν τὸν εἰσαγγελεῖα προτείναντα ἐὰν τὸ δικαστήριον εἶρη νομίμως γενομένην τὴν δημοσίευσιν τοῦ κλητηρίου ἐπικρίματος νὰ συγχωρήσῃ τὴν κατ' ἐρήμην τῶν μὴ ἐμφανισθέντων κατηγορουμένων πρόδρον τῆς δίκης. Ἀκοῦσαν τὸν συνήγορον τῶν παρόντων κατηγορουμένων Ἰω. Φ. Φαρμακόπουλον δικηγόρον καὶ τὸν συνήγορον τῶν ὡς πολιτικῶς ἐναγόντων παριστανόμενων Κωνσ. Λουκᾶ καὶ Γεωργίου ἀδελφῶν Μαρνάτζα, Μάρκον Σπυρίδων δικηγόρων συναίνεσαντα καὶ παρατηρήσαντα ὅτι τὸ διαληφθὲν κλητήριον ἐπίκριμα ἐκοινοποιήθη προσηκόντως εἰς τοὺς μὴ ἐμφανισθέντας κατηγορουμένους Γάικα Ἀ. Μπότσην καὶ Χριστόδουλον Μανδούλαν ἐπιδοθέν πρὸς αὐτοὺς ταύτους κατὰ τὰ ἀπὸ 30 Ἰουλίου καὶ 26 Αὐγούστου ε. ε. ἀποδεικτικὰ τοῦ κλητήρος Γ. Λ. Δριτζα, ἣ δὲ πρὸς τὸν Βασιλεῖον Παύλου Χ. Ἀναργύρου κοινοποίησι δὲν ἐγένετο κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 464 τῆς ποινικῆς δικονομίας, διότι τοιχοκολληθῆ μόνον εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ χωρὶς νὰ τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τούτου, συνεχώρησε τὴν κατ' ἐρήμην τῶν Γάικα Ἀ. Μπότση καὶ Χριστοδούλου Μανδούλα πρόδρον τῆς δίκης, διέταξε δὲ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 236 ἀποφάσεως τὸν χωρισμὸν τῆς δίκης ταύτων καὶ τῶν ἐμφανισθέντων κατηγορουμένων ἀπὸ τῆς τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος καὶ μὴ νομίμως κλητευθέντος Βασιλείου Π. Χ. Ἀναργύρου, μεθ' ὃν ἀκοῦσαν τὸν εἰσαγγελεῖα ἀπαγγελλαντα συνοπτικῶς τὴν ἔνοιαν τῆς κατηγορίας.

Ἐξετάσαν ἀνωμοτὶ τοὺς πολιτικῶς ἐναγόντας ἀδελφοὺς Κωνσταντίνου Λουκᾶ, καὶ Γεωργίου Πέτρου Μαρνάτζα, ὡς ἐναντιωθέντων τῶν κατηγορουμένων εἰς τὴν δίκην. Ἀναγνωσθέντων τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, ἐξετάσαν τοὺς παρόντας κατηγορουμένους περὶ τῆς πράξεως.

Ακούσαν τὸν εἰσαγγελέα ἀναπτύξαντα τὴν κατηγορίαν καὶ προτείναντα νὰ κηρυχθῶσιν οἱ κατηγορούμενοι ἔνοχοι.

Ακούσαν τὸν συνήγορον τῶν πολιτικῶς ἐναγόντων ἀναγνόντα τὰς ἐγγράφους προτάσεις τοῦ δι' ὧν ἐξήγησάτο·

Νὰ καταδικασθῶσιν οἱ κατηγορούμενοι Ἀναργυρος Π. Χ. Ἀναργύρου, Βασίλειος Π. Χ. Ἀναργύρου, Γρίκας Ἀ. Μπόταση, Ἰωάννης Ἀ. Μπόταση καὶ Χριστόδουλος Μανδούλας νὰ πληρώσωσιν ἀλληλεγγύως εἰς τοὺς ἐντολεῖς μου Γεώργιον Λουκᾶ καὶ Κωνσταντῖνον Πέτρον Μαρινάτζα τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ὡς ἐξῆς·

Εἰς τὸν Γεώργιον διὰ θεραπευτικὰ του καὶ ἡμεραργίας του ἀνά δραχ. τριάκοντα τὴν ἡμέραν δι' ἡμέρας 26, δραχ. 780, εἰς τὸν Λουκᾶ δι' ἡμεραργίας του εἰς διάστημα ἡμερῶν 25 ἀνά δραχ. ἑπτὰ τὴν ἡμέραν δραχ. 475.

Δι' ἐξόδα ἱατρικῶν καὶ ἱατροῦ δραχ. 80.

Καὶ εἰς τὸν Κωνσταντῖνον δι' ἡμεραργίας του εἰς διάστημα ἡμερῶν 30 ἀνά δραχ. 5 τὴν ἡμέραν δραχ. 250.

Διὰ τὴν θεραπείαν του εἰς ἱατρὸν καὶ ἱατρικὰ δραχ. 80.

Διὰ δύο γυναικίαις ὑπηρετούσαις εἰς τοὺς παθόντας ἐντολεῖς του, καὶ διὰ ξαντὰ πανία καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα πρὸς θεραπείαν δραχ. 400.

Διὰ δικηγορικὰ δικαστικὰ καὶ λοιπὰ ὁδοιπορικὰ δρ. 100. Τὸ ὅλον δραχμᾶς 1365.

2. Ν' ἀπορρίψῃ πάσα ἄλλη πρότασις τοῦ ἀντιδίκου.

Ακούσαν τὸν συνήγορον τῶν παρόντων κατηγορουμένων προτείναντα κατ' ἐνστάτην τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἀγωγῆς ὡς μὴ κινήσις ἐμπροθέσμιας·

Ακούσαν τὸν συνήγορον τῶν πολιτικῶς ἐναγόντων προτείναντα τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἐνστάσεως ταύτης·

Ακούσαν τὸν εἰσαγγελέα ἀγορεύσαντα ὡς πρὸς τὴν ἐνστάτην, καὶ διασκευθὲν κατὰ τὸ νόμον, ἀπήγγειλε ὅτι εὐρίσκει τι μὴ βάσιμον τὴν περὶ ἀπαράδεκτου τῆς ἀγωγῆς ἐνστάτην τοῦ συνήγορου τῶν κατηγορουμένων, ὡς μὴ βάσιμον διὰ τοὺς κατωτέρω ἐκτεθησόμενους λόγους.

Ακούσαν ἐπομένως τὸν συνήγορον τῶν πολιτικῶς ἐναγόντων, ἀναπτύξαντα τὴν ἀγωγήν αὐτῶν·

Ακούσαν τὸν συνήγορον τῶν παρόντων κατηγορουμένων αἰτήσαντα τὴν ἀθώωσιν τῶν πελατῶν του, καὶ τὴν ἀπόρριψιν τῆς κατ' αὐτῆς ἀγωγῆς τῶν πολιτικῶς ἐναγόντων·

Ἐπεξελθὼν τὴν δικηγορίαν καὶ διασκευθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ οἱ κατηγορούμενοι Γρίκας Ν. Μπότασης καὶ Χριστόδουλος Μανδούλας κλητευθέντες προσηκόντως κατὰ τ' ἄνω εἰρημένα ἀποδεικτικὰ τοῦ κλητῆρος Γεωργίου Ἀ. Δριτζα, δικάζονται καὶ καταδικάζονται ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθ. 403 τῆς τοιν. δικονομίας·

Ἐπειδὴ ἀπότε τὰς ἐξομολογήσεις τῶν πολιτικῶς ἐναγόντων ἀδελφῶν Γεωργίου Λουκᾶ, καὶ Κωνσταντῖνου Μαρινάτζων, τὰς εἰς τὴν προανάκρισιν ὁμολογίας τῶν συγκατηγορουμένων, τὰς ἀναγνωσθείσας ἐκθέσεις καὶ τὰς λοιπὰς ἀποδείξεις, συμφωνούσας καθ' ἑαυτὰς καὶ μετὰ τὴν συνήθη πείραν, συνάγεται ἐγγίνεαι καὶ ἀποδεικνύεται, ὅτι ἓνα μῆνα σχεδὸν πρὸ τῆς 19 Δεκεμβρίου 1838, ἐποχῆς τῆς προκειμένης πράξεως ἐγένετο διαπληκτισμὸς τις μετὰ τὴν πρωτοτεκτόνων, ναυπηγούτων εἰς Σπέτζας πλοῖα τοῦτα· Μωρατῆ καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ κατηγορουμένου Ἀναργύρου, ὅτι οὗτος θέλων νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἐπὶ τοῦ ἰδιοῦ των πλοίου ἀποκρούσθη ἀπὸ τὸν Λουκᾶ Μαρινάτζα, καὶ ὡς ὑπέλαθε, συνειδόντων καὶ τῶν ἀδελφῶν του, διὰ τὴν ἐσπέραν τῆς προτεραιᾶς τῆς εἰρημένης ἐποχῆς, ἦτοι τὴν 48 Δεκεμβρίου 1838, συντυχόντες οἱ τρεῖς πολιτικῶς ἐνάγοντες καὶ ὁ βρῆθεις Ἀναργυρος ἐντὶν οἰνοπωλείῳ κατὰ συνέπειαν μινείας τῆς ἄνω μνησθείσης πράξεως ἦλθον εἰς λογοτριβὴν καὶ σύγκρουσιν, καθ' ἣν ὁ Ἀναργυρος νικῶς ἦδη οὕσης, αἰκισθεὶς καὶ ὠθηθεὶς ἀπὸ τὸν Λουκᾶ ἐξηπλώθη εἰς τὴν λάττην, μεθ' ἧς ἀπεχωρίσθησαν τότε καὶ ὁ Ἰωάννης Ἀ. Μπότασης ἀκούσας τὸ συμβῆν ὠμίλησε εἰς τοὺς Μαρινάτζαδες ὡς φίλος καὶ τοὺς ἐνεθάρυεν νὰ μὴ φοβῶνται, τὴν δὲ πρῶταν τῆς ἐπιούσης ἦτοι τὴν 29 διαφημισθέντος τοῦ γεγονότος, ὅσοι ποιοῦντες ὡς φαίνεται, μῆρας προσελθόντων ἀπὸ τὸν εἰρημένον Ἀναργυρον, ἢ ἀπὸ φίλους ἢ οἰκείους του ἐκδικουμένους τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην ὡς εἴρηται ἐξῆδρισαν, καὶ ὡς λέγουσιν σκοπεύοντες νὰ παρασταθῶσιν εἰς τὴν ἀπονομίαν διὰ νὰ μὴνύσωσιν τὸ ἐσπερινὸν συμβῆν, ὡς παθόντας ἔμειναν ἀπὸ τὸ ἔργον των, καὶ τοι ἐργασίμου οὔσης τῆς ἡμέρας καὶ συνήχθησαν μετὰ καὶ ἄλλων συγγενῶν των εἰς τὸ οἰνοπωλεῖον τοῦ Π. Οἰκονόμου, προτοῦ δὲ φθάσωσιν ἐκεῖ καθ' ὁδὸν συντητήθησαν μετὰ τοῦ Χ. Μανδούλα ναυκληροῦ τοῦ τοῦ πλοίου τοῦ Χ. Ἀναργύρου καὶ μετὰ τὴν μινείαν καὶ τινα ἄλλην παρατήρησιν οὗτου περὶ τοῦ ἐσπερινοῦ συμβεβηκότος ἀπεχωρίσθησαν, μετ' ὀλίγον δὲ ἐλθόντος καὶ αὐτοῦ (τοῦ Μανδούλα) ἀπὸ τὸ ῥηθὲν οἰνοπωλεῖον μετὰ τῶν κατηγορουμένων ἀδελφῶν Μπότασιων τυγαίως καὶ τοῦ λόγου περιεφερομένου περὶ τοῦ τέως διαπεποιημένου ἐσπερινοῦ συμβεβηκότος ἦλθον ἐκ παρατηρήσεως εἰς λογοτριβὰς καὶ ἐκ τούτων εἰς διαπληκτισμοὺς, ὁ Λουκᾶς Μαρινάτζας καὶ ὁ Χ. Μανδούλας καὶ ἀντηκίσθησαν λαθόντων ἐπὶ μέρους ἀρ' ἐνὸς καὶ τῶν λοιπῶν Μαρινάτζων εἰς τὸ συμβαίνον ἐλαθὸν ἐπ' ἑτέρου καὶ οἱ παρόντες ἀδελφοὶ Μπότασιῶν ἦκισαν ἀντακίζόμενοι τοὺς ἀδελφούς Μαρινάτζαδες μετὰ τὰς εἰς χεῖράς των εὐρεθείσας βράδδους, ἐπειδὴ ἀποχωρισθέντων εὐρέθησαν ἦκισμένοι μετὰ βράδδους ἀφ' ἐνὸς μὲν ὁ Μανδούλας κατὰ κεφαλὴν δεξιῶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ μὲν Λουκᾶς ὁμοίως εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ εἰς τὴν χεῖρα ὁ δὲ Κων. εἰς τὴν ῥίνα·

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀποδείξεων ἐξάγεται μόνον ὅτι ὁ Λουκᾶς καὶ ὁ Μανδούλας ἀντηκίσθησαν ἀμοιβαίως, δὲν διεκρίθη δὲ ποῖος αὐτὸν πρῶτος ἦκισεν, ἢ ἀμφιβολία αὐτῆς πρέπει νὰ λογισθῇ ὡς περιστατικὸν ἐλαφρυντικὸν ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν οὗτοι ὡς ἐνεργήσαντες τὴν πρᾶξιν, ὅχι ἐκ προμελέτης, ὅποια δὲν ἀποδείχθη, διότι μετὰ τὴν αὐτῶν καὶ τοῦ Ἰωάν. Μπόταση δὲν ὑπῆρχεν ἔχθρα, ἀλλὰ μάλιστα φιλία, καὶ διότι ἡ πρὸς τὸν Α. Χ. Ἀναργυρον γενομένη ἐξῆδρισις, γενομένη νύκτα, τὴν πρῶταν ἐκείνην διεφημισθὴ ἐπομένως κατὰ τὰ προκειμένα καὶ ἄνω ἐκτεθέντα περιστατικὰ, πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν καὶ ὡς παροξυνθέντας ἀπὸ βαρυῶν αἰκῶν·

Ἐπειδὴ ἐξάγεται ἀπὸ τὰς μνησθείσας ἀποδείξεις, ὅτι τὸν μὲν Λουκᾶ ἦκισαν ὁ Χ. Μανδούλας καὶ ὁ Γρίκας Μπότασης κατὰ κεφαλῆς καὶ ἐκ τῆς αἰκίας ταύτης ὑπέπεσεν εἰς τὴν πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητα, διότι αἱ ἄλλαι κατὰ τῆς χειρὸς ἦσαν ἀσήμεντοι· τὸν δὲ Κωνσταντῖνον ὁ Ἰωάννης Μπότασης ἔμα ὠρμησαντα καὶ τὸν Γεωργιον ὁ Χ. Μανδούλας·

Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς τῆς ἐκθέσεως καὶ τῆς ἐξομολογήσεως ἀποδείχθη καὶ ἡ διάρκειά τῆς πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητος, ὅπως ἐνδιαλαμβάνεται εἰς τὴν κατηγορίαν·

Ἐπειδὴ ἀποδείχθη ὡσαύτως ὅτι ὁ Α. Π. Χατζῆ Ἀναργύρου δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν συμπλοκὴν ταύτην οὔτε παρευρίθη εἰς αὐτήν·

Διὰ τοὺς εἰρημένους λόγους δικάζον ἐρήμην τοὺς Γρίκα Α. Μπότασην καὶ Χριστόδουλον Μανδούλαν, κηρύττει τὸν μὲν Ἀναργυρον Ἡλίου Χ. Ἀναργύρου, ἡλικίας ἑτῶν 37, πλοίαρχον, κάτοικον Σπετζῶν, ἀθῶον, ὅτι τὴν 19 Δεκεμβρίου 1838 εἰς τὸ ἐν Σπέτζας οἰνοπωλεῖον τοῦ Χαλαγγῆ Οἰκονόμου ἦκισεν καὶ ἐτραυματίσεν τοὺς ἀδελφούς, Κωνσταντῖνον, Γεώργιον καὶ Λουκᾶ Πέτρον Μαρινάτζαν, τοὺς δὲ Ἰωάννην Α. Μπότασην ἡλικίας ἑτῶν 30, πλοίαρχον, Γρίκα Α. Μπόταση ἡλικίας ἑτῶν 29 πλοίαρχον καὶ Χριστόδουλον Μανδούλαν ἡλικίας ἑτῶν 31 ναυκληρον ἅπαντας κατοίκους Σπετζῶν, ἐνόχους ὅτι τὴν διαληφθεῖσαν ἐποχὴν καὶ θέσιν, παροξυνθέντες ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς Λουκᾶν, Κωνσταντῖνον καὶ Γ. Π. Μαρινάτζα διὰ βαρυῶν αἰκῶν ἐτραυματίσαν ὁ μὲν Ι. Α. Μπότασης τὸν Κωνσταντῖνον ὑποπεσόντα ἐκ τοῦ τραύματος εἰς ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν πλέον τοῦ μηνὸς ὅχι δὲ καὶ τῶν τριῶν, ὁ Χ. Μανδούλας καὶ ὁ Γρίκας Α. Μπότασης τὸν Λουκᾶ κατακεφαλῆς ὑποπεσόντα ἐκ τοῦτοῦ εἰς ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν οὐχὶ καὶ τῶν τριάκοντα, ὁ δὲ Χ. Μανδούλας καὶ τὸν Γεώργιον, αἰκίαν μικροτέρου βαθμοῦ, ἅπαντας δὲ τὸν αὐτῶν ἄνω εἰρημένον Λουκᾶ ἀδικοῦτως εἰς τὴν χεῖρα αἰκίας ὡσαύτως μικροτέρου βαθμοῦ.

Ἐκρίθη καὶ ἀπαφασίσθη ἐν Ναυπλίῳ τὴν τριακοστὴν Δεκεμβρίου τοῦ χιλιεστοῦ ἀκακοσοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους.

Ἐδημοσιεύθη πᾶρατα ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ὁ πρόεδρος, Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Χ. ΜΑΤΑΚΙΔΗΣ, Χ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. Π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΡΑΜΝΑΔΑΝΗΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ ὑπογραμματεὺς Ν. Δ. Λασπᾶς

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἤδη ἀπαγγελθείσης ἀποφάσεως Ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελέα προτείναντα νὰ ἐπιβάλῃ τὸ δικαστήριον εἰς τοὺς ἔρη κηρυχθέντας ἐνόχους φυλάκισιν ἀνλόγον καὶ νὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης·

Ακούσαν τὸν συνήγορον τοῦ κηρυχθέντος ἐνόχου Ι. Α. Μπόταση ἐξαπουόμενον νὰ ἐπιβιθῇ εἰς τὸν πελάτην του ὁ ἐλάχιστος ὄρος τῆς φυλακιστέως του.

Διασκευθὲν κατὰ τὸν νόμον· ἐπειδὴ ἡ πρᾶξις τῆς ὁποίας ἐκηρύχθησαν ἔνοχοι οἱ εἰρημένοι εἶναι πλημμέλημα προνοούμενον διὰ μὲν τὸν Ι. Α. Μπότασην ἀπὸ τὸ ἀρ. 309 §. 3 διαστολήν δευτέραν τοῦ ποινικοῦ νόμου διὰ δὲ τὸν Γρίκα Α. Μπότασην καὶ τὸν Χ. Μανδούλαν ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἀρ. §. 4 καὶ ἀπὸ τὸ ἀρ. 3 τοῦ ἀρ. 1 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου (8 Ἰουλίου) 1836 Β. διατάγματος τοῦ τροπολογήσαντος τὸ ἀρ. 688 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀρίζοντα (309) ἐάν ἐπὶ τινος ἀπρομελετήτου τραυματισμοῦ ὁ βλαφθεὶς παρώξυνε τὸν πρᾶξαντα δι' ἀθεμίτων ὀνειδισμῶν καὶ ὕβρεων, καταγινώσκεται τότε.

§ 3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρ. 3 φυλάκισις τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, ἢ τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός.

§ 4. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρ. 4 φυλάκισις τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός ἢ ἀπὸ τριῶν ἕως δεκατεσσάρων ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 1. Ὅστις προξενήσῃ αἰκίαν, φέρουσαν νόσον ἢ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητα μὴ διοκοῦσθαι πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν τιμωρεῖται.

§ 3. Ἐάν ἡ αἰκία ἐγινεν ὡσαύτως ἄνευ προμελέτης πλην μὲν τὰς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἀρ. 309 ὀρισμέναις περιπτώσεσι, μετὰ τῆσιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος, ἢ μετὰ πρῶτον τὸ πολὺ εἰκοσι δραχμῶν.

Ἐπειδὴ οἱ πολιτικῶς ἐνάγοντες ἐκοινοποιήσαν πρὸ πολλοῦ πρὸς τοὺς κηρυχθέντας ἐνόχους τὴν πολιτικὴν τὴν ἀγωγήν κατὰ τὰ ἀπὸ 48 καὶ 22 Φεβρ. 1839 ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ κλητῆρος Γ. Ἀλληφριῆ εἰς τὰς προλαβούσας συζητήσεις περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως παριστάθησαν ὡς τοιοῦτοι, ἢ δὲ γενομένη ἤδη ἐπανάληψις τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς, δὲν ἀφῆρει τὸ κύρος τῆς προτέρας κοινοποιήσεως, ὡς μὴ περιέχουσα πραιτήριον ἐκείνης, ἐπομένως ἢ περὶ τοῦ ἀπαράδεκτου τῆς ἀγωγῆς ἐνστάσις δὲν εἶναι βάσιμος.

Ἐπειδὴ ἀποδεικνύεται μὲν τὸ δικαίωμα τῶν πολιτικῶς ἐναγόντων περὶ τῆς προκειμένης ἀγωγῆς των, ἀλλ' αἱ ἰδιωτικαὶ αὐτῶν ἀπαντήσεις δὲν εἶναι ἐκκαθαριστικαί, καὶ γρηθῶσι διευκρινήσεως καὶ ἀναπτύξεως, ἐν δὲ τοιαύτῃ περιπτώσει κατὰ τὸ ἀρ. 85 τῆς ποινικῆς δικονομίας παραπέμπεται εἰς τὸ ἀρμόδιον πολιτικὸν δικαστήριον πρὸς περαιτέρω συζήτησιν.

Διὰ ταῦτα δικάζον ἐρήμην τὸν Γρίκα Α. Μπότασην καὶ Χ. Μανδούλα καταδικάζει τὸν μὲν Ι. Α. Μπότασην εἰς φυλάκισιν μιᾶς ἐβδομάδος, τοὺς δὲ Γρίκα Α. Μπότασην καὶ Χ. Μανδούλαν εἰς φυλάκισιν πενταήμερον, καὶ ἀλληλεγγύως εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης καὶ τὰ τέλη τῆς συμάνσεως ἐκκαθαρισθησόμενα.

Ἀπορρίπτει τὴν ἐνστάτην τῶν παρόντων κατηγορουμένων περὶ ἀπαράδεκτου τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ παραδεχόμενον ταύτην παραπέμπει τὴν περαιτέρω διεξαγωγήν αὐτῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον πολιτικὸν δικαστήριον.

Ἐκρίθη καὶ ἀπαφασίσθη ἐν Ναυπλίῳ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1840.

Ἐδημοσιεύθη πᾶρατα ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ὁ πρόεδρος, Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Χ. ΜΑΤΑΚΙΔΗΣ, Χ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. Π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Α. ΡΑΜΝΑΔΑΝΗΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ ὑπογραμματεὺς Μ. Δ. Λασπᾶς

[Ἐλ. 4 Ἰουλίου.] [Ἀριθ. ἐγγρ. 72] [Ἀριθ. βιβλ. καταλ. 202.] Το ἐν Λαμίας δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν.

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν δικαστῶν Ἀναστασίου Χριστοπούλου, προέδρου, Φραγκίσκου Στρατομάγερ, Ἀνδρέου Σγούρα, ἀνακρίτου, Μανουὴλ Βερνάρδου, καὶ Ἰωάννου Γκόγκα παρόδρου, ἐν ἐλλείψει πέμπτου δικαστοῦ·

Συεδριάσαν δημοσίως τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Μαΐου ε. ε. παράντων τούτων ἀντισταγγελέως Γεωργίου Α. Βούρου, καὶ τοῦ ὑπογραμματεῖος Εἰσθ. Δημητριάδου ἀπόντος τοῦ γραμματεῖος Ἐμμ. Βλαχάκη, ἵνα δικασθῇ τὸν ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατήσι κατηγορουμένον Ἀναργυρον Τραμουντάνα Ὑδραίου, κάτοικον Ἀμαλιουπόλεως ἀπόντα, ὡς ἑπεται.

Ὁ Χρήστος Σάδδας, κάτοικος Ἀμαλιουπόλεως τὴν 5 Ἰουλίου π. ε. καταμηνύσας προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδίκου, ὅτι τὴν τρίτην τοῦ εἰρημένου μηνός εὐρίσκει μετὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκαθαρητεῖου Ἀμαλιουπόλεως Ἀναργύρου Τραμουντάνα ἐξω τοῦ λοιμοκαθαρητεῖου εἰς τὴν πόλιν, ἐπομένως ἐμδίχθη εἰς τὴν λέμβον διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ νησίδιον, ὅπου εὐρίσκει τὸ λοιμοκαθαρητεῖον, καθ' ὁδὸν δὲ ἐξήτησε παρὰ τοῦ Ἀναργύρου Τραμουντάνα τὰς ὁποίας τὸ ἐχρεῖσται δραχμᾶς τέσσαρας καὶ λεπτὰ πενήκοντα, ἀλλ' αὐτὸς ἀπ' ἐναντίας ἐξήτη παρὰ τοῦ καταμηνουτοῦ δραχ. τριάκοντα ἕξ, τὰς ὁποίας μὴ δύνηθεις νὰ λάβῃ ἤρπασεν αὐτὸν ἀπὸ τὸν λαμῶν διὰ νὰ τὸν ῥίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ πλησιασάσης τῆς λέμβου εἰς τὴν παραλίαν τὸν ἄφπσεν ἀκολούθως ἐξελλόντες ἐκ τῆς λέμβου εἰς τὸ λοιμοκαθαρητεῖον ἐξ αὐτῆς, ὁ καταμηνούμενος Ἀναργυρος Τραμουντάνας, ἐπὶ λόγῳ ὅτι ὁ καταμηνουτῆς πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἐξήτησε νὰ μοιχέσῃ τὴν συζύγον του, διέταξε νὰ τὸν φυλακίσαι καὶ κατὰ συνέπειαν ἐφυλάκισθη παρὰ τοῦ φύλακος Κυριακοῦ Μπουζουραρᾶ εἰς ἐν δωμάτιον, ὅπου ἔμεινα κατακρατούμενος παρανόμως καὶ δερόμενος παρὰ τοῦ Ἀναργύρου Τραμουντάνα καὶ τῆς συζύγου του ἀπὸ τὴν 3 Ἰουλίου π. ε. ὥραν 11 π. μ. μέχρι τῆς 10 ὥρας π. μ. τῆς ἐπιούσης ὅθεν ἐξήγησάτο τὴν κατὰ νόμον τιμώρησιν τοῦ Ἀναργύρου Τραμουντάνα.

Διευθυνθείσης τῆς μινύσεως ταύτης εἰς τὸν ἐνταῦθα εἰσαγγελέα καὶ καθυποβληθείσης παρ' αὐτοῦ τῆς γενομένης ἀνακρίσεως εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐξεδόθη παρ' αὐτοῦ τὴν ἑβδόμην Νοεμβρίου π. ε. βούλευμα ὑπ' ἀριθ. 166, ἔχον οὕτω « παραπέμπει εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν τὸν Ἀναργυρον Τραμουντάνα, ἐτῶν 45, ἐξ Ὑδρας, κάτοικον Ἀμαλιουπόλεως, ἵνα δικασθῇ ὡς υπαίτιος τοῦ ὅτι τὴν τρίτην Ἰουλίου ε. ε. ἐστέρησεν ἄκοντα τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας τὸν Χρήστον Σάδδα, κάτοικον Ἀμαλιουπόλεως, φουκίας αὐτὸν ἐντὸς δωματίου τινός του ἐν τῷ νησίῳ Ἀμαλιουπόλεως, λοιμοκαθαρητεῖον, καὶ κατακρατήσας οὕτως αὐτὸν παρανόμως αὐτόθι ἀπὸ τὴν πρώτην ὥραν μ. μ. τῆς τρίτης Ἰουλίου ε. ε. μέχρι τῆς πρωίας τῆς ἐπιούσης; ἐπὶ παρὰ βράδαι τοῦ 2 ἐδάφου τοῦ ἀρθ. 3 τοῦ ἀρθρου 322 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀγνωμῆς νου τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου, ὁ εἰσαγγελεὺς κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀνωτέρου βουλεύματος, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 470 τῆς 30 Ἰανουαρίου π. ε. κλητηρίου ἐπικρίματός του, τοιχοκολλοθέντος προσηκόντως καὶ δημοσιευθέντος τὴν 14 Φεβρουαρίου ε. ε. προσκαλεῖ τὴν κατηγορούμενον τούτον νὰ ἐμφανισθῇ τῶν πρώτῃν δικήσιμον μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ μνησθέντος κλητηρίου ἐπικρίματός του εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου διὰ νὰ δικασθῇ. Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει.

Ακούσαν τὸν ἀντισταγγελέα ἐξαίτησαντα νὰ συγχωρηθῇ ἢ κατ' ἐρήμην συζήτησις τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, κατὰ τοῦ Ἀναργύρου Τραμουντάνα, κλητευθέντος τακτικῶς καὶ μὴ ἐμφανισθέντος, καὶ τοῦ δικαστηρίου διατάξαντος τὴν πρόδοσιν τῆς δίκης, ἀπαγγελλόμενα ἐν συνόφῃ τὴν ἐννοίαν τῆς κατηγορίας.

Εξετάσαν τον μάρτυρα της κατηγορίας Αναγνώστη Σακελλίου ακούσαν τον άντι-
παγγελέα εξαιτήσαντα να κηρυχθή ο κατηγορούμενος ένοχος της κατ' αυτού κατηγο-
ρίας και καταδικασθῆ εις τεσσάρων μηνών φυλάκισιν και εις τὰ έξοδα της δίχης.

Διαβάν την δικογραφίαν, σκεφθέν κατά τον νόμον έπειδή άγνοούμενου του πό-
του της διαμονής του κατηγορουμένου, και έκδοθέντος του άνηκοντος επίκριματος
παρά του ένταυθα εισαγγελέως, κατά τὸ άρθρον 4604 της ποινικής δικονομίας
εγκυκολληθέντος δημοσίως εις τε την τελευταίαν κατοικίαν του κατηγορουμένου
και εις την καθέδραν του δικαστηρίου τούτου ως τὰ περί τούτου άποδεικτικά
έγγραφα, προς δε δημοσιεύοντας και διά του παραρτήματος της έφημερίδος
του Έλληνικού Ταχυδρόμου τρεις μήνας από της σημερινής δικασίμου, δύναται
το δικαστήριον να προσθή εις την έρήμην συζήτησιν άρθρ. 462 ποιν. δικονομίας.

Επειδή εκ του ένόρκως εξετασθέντος μάρτυρος και της λοιπής συζητήσεως
άποδεικνύεται ότι ο κατηγορούμενος, Ανάργυρος Τραμουντζάνης την 3 Ιουλίου
π. ε. έφυλάκισε τον Χρήστον Σάββα κάτοικον Αμαλιουπόλεως, έντός δωματίου
τινός του έν τῷ νησιδίῳ Αμαλιουπόλεως λοιμοκαθαρτηρίου ως δήθεν άποπειρα-
θέντα να μοιχεύσῃ την σύζυγον του κατηγορουμένου· τοιοιούτοπως δε κατεκρά-
τησε αυτόν παρανόμως έν τῷ ειρημένῳ δωμάτιῳ από την πρώτην ώραν π. μ. την
3 Ιουλίου μέχρι της πρωίας της έπιούσης, στερήσας αυτόν της προσωπικής του
ελευθερίας άκοντα ώστε παρεβίβη τους όρους του άρθρου 322 § 3 του ποινικού
νόμου, έχοντας ούτως άσotis στερεῖ τινα άκοντα της προσωπικής του ελευθερίας,
δι' έγκαθειρέσεως ή δι' άλλου τρόπου, εάν ο πάθων άνακτήσας την ελευθερίαν του
διά δικαστικής ή άλλης οδού ήθελεν άναφερθῆ περί τούτου τιμωρείται επί παρα-
νόμῳ κατακρατήσῃ 3 εις άλλας περιπτώσεις με φυλάκισιν τουλάχιστον έξ μηνῶν
εάν ή κράτησις διάρκεισιν υπέρ τὰς τρεις ήμέρας, άλλως δε τὸ πολὺ έξ μηνῶν.

Επειδή, έρήμην ούσης της δίχης αποφασίζεται έν τῇ αὐτῇ υποφάσει ήτε πρῶ-
της και ή έφαρμοστέα ποινή » (άρθρ. 403 ποιν. δικονομίας).

Διά ταῦτα τὸ δικαστήριον, έχον υπ' όφιν τὰ ήδη έκτεθέντα άρθρ. του ποινικού
νόμου της ποινικής δικονομίας, και τὰ άρθρ. 461, 462 και 82 της αὐτης
δικονομίας.

Δικάζον έρήμην τον Ανάργυρον Τραμουντζάναν έτών 45 έξ Ύδρας, κάτοικον
Αμαλιουπόλεως.

Κηρύττει αυτόν ένοχον, ότι την τρίτην Ιουλίου π. ε. έστέρησε άκοντα της προ-
σωπικής του ελευθερίας τον Χρήστον Σάββα, κάτοικον Αμαλιουπόλεως, φυλάκισας
αὐτόν έντός τινός δωματίου του έν τῷ νησιδίῳ Αμαλιουπόλεως λοιμοκαθαρτηρίου
και κατακρατήσας ούτως αυτόν παρανόμως αὐτόθι από την πρώτην ώραν μετά
μεσημβρίαν της τρίτης Ιουλίου ένεστῶτος έτους μέχρι της πρωίας της έπιούσης
επί παράβασις του 2 έδαφίου του άρθρ. 322 του ποινικού νόμου, και τον καταδι-
κάζει εις φυλάκισιν δεκάπέντε ήμερῶν και εις τὰ έξοδα της δίχης, και τὰ τέλη
της σημερινής.

Διατάσσει την τοιχοκόλλησιν και δημοσίευσιν της παρούσης αποφάσεως εις τὰ
έν τῷ άρθρῳ 461 της ποινικής δικονομίας αναφερόμενα μέρη.

Εκρίθη, άπεφασίσθη και έδημοσιεύθη έν Λαμια την εικοστήν δευτέραν Μαΐου
του χιλιεστού οκτακοσιοστού τεσσαρακοστού π. ώτου έτους.

Ο πρόεδρος Α. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤΡΑΤΟΜΑΓΕΡ, Α. ΣΓΟΥΤΑΣ
Μ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ Ι. ΓΚΟΓΚΑΣ.
(Τ. Σ.) ο υπογραμματεύς Εὐθ. Δημητριάδης.

[Ελ. 5 Ιουνίου.]

[Αριθ. έγγράφ. 116.]

[Τ.]

[Αριθ. βιβλ. καταχ. 205.] α'.

Τὸ έν Σύρω δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον από τον πρόεδρον Σολομώντα Νικολαΐδην, και τους δικαστάς Ιω-
άννην Σακελλαρόπουλον και Δημήτριον Νούλλαν.

Συνεδριάσαν δημοσίως την πρώτην Μαΐου 1844 παρόντων του εισαγγελέως
Μιχαήλ Κασσιέρη, και του υπογραμματέως Αλεξάνδρου Α. Καντακίτου, άπόντος
του γραμματέως Ιωάννου Στεκοδλη, διά να δικάζῃ επί της εξής αίτήσεως.

Ο δικηγόρος Πέτρος Βασιλόπουλος πληρεξούσιος της Μαρίας Γεωργίου Πρα-
σίνοῦ, και του Γεωργίου Σιναδινοῦ, κατοίκων Αμοργου, διά της από 20 Δεκεμ-
βρίου 1840 άναφορῆς του προς τὸ δικαστήριον τούτο εξαιτείται επ' όνόματι τῶν
έντολώνων του να επικυρωθῆ ή γενομένη υιοθεσία παρά της διαληφθείσης Μαρίας
Πρασίνοῦ, προς την Ανναν θυγατέρα του μηνησθέντος Γεωργίου Σιναδινοῦ, την
όποیان ή αὐτῇ Μαρία στερημένη τέκνων και άλλων συγγενῶν έλαθε πρό πολλοῦ
εις την κατοικίαν της και άπεφάσισε να την υιοθετήσῃ δηλώσασα την θέλησιν αὐ-
τήν διά του υπ' αριθ. 332 συμβολαιογραφικοῦ έγγράφου, συναινέσάντων εις τούτο
και του πατρὸς της υιοθετηθεσομένης, και αὐτης της υιοθετηθεσομένης, παρενε-
θείσας εις την συμβολαιογραφικὴν ταύτην πράξιν έμφανισθέντων ήδη εις τὸ άκρο-
ατήριον της τε ειρημένης υιοθετοῦσης Μαρίας Γεωργίου Πρασίνοῦ, και της υιοθε-
τηθεσομένης Αννης και του πατρὸς αὐτης Γεωργίου Σιναδινοῦ.

Ακούσαν την έκθεσιν του εισηγητοῦ δικαστοῦ Ιωάννου Σακελλαροπούλου.

Ακούσαν την υιοθετοῦσαν ειπούσαν ότι είναι εξηκονταετής και δεν έχει γνήσια
τέκνα, ότι υιοθετούμενη είναι θυγάτηρ της αποθιώσσης ανεψιάς της, και ότι είχαν
αὐτήν εις την οικίαν της πάντοτε και ήδη θέλει να την υιοθετήσῃ.

Ακούσαν τῶν Γεωργίων Σιναδινοῦ και την υιοθετούμενην θυγατέρα του Ανναν
δωδεκαετῆ συναινούντας εις την προκειμένην υιοθεσίαν.

Ακούσαν τον εισαγγελέα γνωμοδοτήσαντα υπέρ της αίτήσεως τῶν αναφερομένων
Λαβόν υπ' όφιν τὰ έγγραφα της δικογραφίας.

Σκεφθέν κατά τον νόμον.

Επειδή εις την προκειμένην υιοθεσίαν υπάρχουν όλα τὰ περί ταύτης παρά
του πολιτικοῦ νόμου άπαιτούμενα, ήτε ελευθέρη άπαραβίαστος και πάσης άθεμίτου
ώφελείας άπληλαγγμένη θέλησις και ή κατάλληλος ήλικία της υιοθετούσης και της
υιοθετούμενης.

Επειδή ο νόμος (Αρμεν. βιβλ. β'. τίτλ. η'. αριθ. 4) συγχωρεῖ και εις τὰς γυ-
ναίκας να υιοθετώσι.

Διά ταῦτα και δύναμει του ειρημένου νόμου.

Α' Κηρύττει την Ανναν Γεωργίου Σιναδινοῦ θετήν θυγατέρα της Μαρίας Γε-
ωργίου Πρασίνοῦ, κατοίκου Αμοργου.

Β' Ητε υιοθετοῦσα και ή υιοθετούμενη θέλουσιν έχει μετ' άλλήλων όλα τὰ
παρά του πολιτικοῦ νόμου διατασσόμενα δικαιώματα και υποχρεώσεις μεταξύ μη-
τρὸς και θυγατρὸς.

Γ' Διατάσσεται ή δημοσίευσις της παρούσης αποφάσεως διά του Έλληνικοῦ
Ταχυδρόμου έπιμελεία και δαπάνη της υιοθετοῦσης.

Δ' Τὰ διά την παρούσαν άπόφασιν τέλη του χαρτοσήμου είναι εις βάρος της
υιοθετοῦσης πληρωτέα προσωρινῶς εις τὸ γραφεῖον του δικαστηρίου τούτου υπό του
πληρεξούσιου της.

Εκρίθη και άπεφασίσθη έν Σύρω την 3 Μαΐου 1844.
Και έδημοσιεύθη την 5 του αὐτοῦ μηνός.

Ο πρόεδρος Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.
(Τ. Σ.) Ο υπογραμματεύς Α. Α. Καντακίτης.

[Ελ. 5 Ιουνίου.]

[Αριθ. έγγράφ. 117]

[2.]

[Αριθ. βιβλ. καταχ. 205.] β'.

Τὸ έν Σύρω δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον από τον πρόεδρον Σολομώντα Νικολαΐδην και τους δικαστάς Ιωάν-
νην Σακελλαρόπουλον και Δημήτριον Νούλλαν.

Συνεδριάσαν δημοσίως την πρώτην Μαΐου 1844 παρόντων του εισαγγελέως

Μιχαήλ Κασσιέρη και του υπογραμματέως Αλεξάνδρου Α. Καντακίτου, άπόντος
του γραμματέως Ιωάννου Στεκοδλη, διά να δικάζῃ επί της εξής αίτήσεως.

Ο Ιωάννης Μ. Ζαράνης εκ Αμοργου, έτεκεν υιόν εκ της ποτῆ συζύγου του
Καλής Σακελλίου, τον όποιον εβάπτισεν ο Γεώργιος Βλαβιανός σύζυγος της Κιου-
ράνας Σακελλίου αδελφῆς της ειρημένης αποθιώσσης Καλής, και συναινέσει του
πατρὸς ανέλαβεν αυτόν υπό την προστασίαν των, ότε ειρημένος Γεώργιος Βλαβια-
νός και ή σύζυγος αὐτοῦ Κιουράνα άνέθρεψαν, διατήρησαν και διατηροῦν μέχρι
του νῦν ίδιαις δαπάναις επί σκοπῷ υιοθεσίας. Οι ειρημένοι σύζυγοι Γεώργιος
Βλαβιανός πενηκονταπενταετής και ή Κιουράνα τεσσαρακονταπενταετής μην έλ-
πίζοντες ήδη να αποκτήσωσιν οὐδέν τέκνον ως παρελθόντων είκοσι έτών μετά την
σύζευξιν αὐτῶν, δι' άναφορῆς των προς τὸ δικαστήριον εξητήσαντε την άδειαν να
υιοθετήσωσι τον ειρημένον Έμμανουήλ Ιωάννου Ζαράνου δεκαενναετῆ ήδη βαπτι-
στικόν των και ανεψιόντων εκ μητρὸς, όντα όρφανόν εκ μητρὸς, και έχοντα πατέ-
ρα εὐτελεστάτης καταστάσεως, ένῷ οὔτοι οι υιοθετούντες έχουσιν ίκανήν περιου-
ρα εὐτελεστάτης καταστάσεως, και να έχωσιν οὕτω πάντα τὰ νόμιμα πατρια
δικαιώματα και υποχρεώσεις ως προς τον υιοθετούμενον, εις άπόδειξιν δε τῶν
ειρημένων έπαρουσίσταν πιστοποιητικόν του δημάρχου Αμοργου πιστοποιούν πάν-
τα τὰ εις την άναφοράν των ένδιαλαμβανόμενα περί ήλικίας τῶν υιοθετούντων,
και καταστάσεως αὐτῶν και του πατρὸς του υιοθετησομένου και περί τεκνογονίας.

Διά της αὐτης άναφορῆς ο πατήρ του υιοθετησομένου και ο υιοθετησομένος αὐτὸς
συναινῶσιν εις την ζητηθείσαν παρά τῶν ειρημένων άτέκνων συζύγων υιοθεσίαν.

Εμφανισθέντων εις τὸ άκροατήριον τῶν συζύγων Γεωργίου Βλαβιανου και Κιου-
ράνας Σακελλίου, του πατρὸς του υιοθετησομένου Ιωάννου Μ. Ζαράνου και αὐτοῦ
του υιοθετησομένου Έμμανουήλ Ιωάννου Ζαράνη.

Ακούσαν την έκθεσιν του εισηγητοῦ δικαστοῦ Δημητρίου Νούλλα.

Ακούσαν έκαστέρους τους συζύγους Γεώργιον Βλαβιανόν και Κιουράναν Σακελ-
λιου εξαιτούμενους και παρακαλοῦντας τὸ δικαστήριον να κηρύξῃ δι' άποφασέως
του ισχυρὰν την πράξιν της υιοθεσίας την όποιαν δηλώνουσι σημερον ένώπιόν του
αὐτοπροσώπως, και τον πατέρα του υιοθετησομένου, και αὐτόν τον υιοθετησά-
μενον συναινῶντας εις την ειρημένην υιοθεσίαν.

Ακούσαν τον εισαγγελέα γνωμοδοτήσαντα υπέρ της παραδοχῆς της αίτήσεως των.

Λαβόν υπ' όφιν τὰ έγγραφα της δικογραφίας σκεφθέν κατά τον νόμον.

Επειδή εις την προκειμένην υιοθεσίαν υπάρχουν όλα τὰ παρά του πολιτικοῦ
νόμου περί ταύτην άπαιτούμενα, ήτε ελευθέρη, άπαραβίαστος και πάσης άθεμίτου
ώφελείας άπληλαγγμένη θέλησις, και ή κατάλληλος ήλικία τῶν τε υιοθετούντων και
του υιοθετούμενου.

Επειδή ο νόμος (βιβλ. β'. τίτλ. η'. αριθ. 4) συγχωρεῖ και εις τὰς γυναίκας να
υιοθετώσιν.

Διά ταῦτα.

1) Κηρύττει τον Έμμανουήλ Ιωάννου Ζαράνη θετόν υιόν του Γεωργίου Βλαβ-
ιανου και της συζύγου του Κιουράνας Σακελλίου, κατοίκων Αμοργου.

2) Οίτε υιοθετούντες σύζυγοι και ο υιοθετούμενος Έμμανουήλ, θέλουσιν έχει
μετ' άλλήλων όλα τὰ παρά του νόμου διατασσόμενα δικαιώματα και υποχρεώσεις
μεταξύ πατρὸς, μητρὸς, και υιοῦ.

3) Διατάσσεται ή δημοσίευσις της παρούσης αποφάσεως διά του Έλληνικοῦ
Ταχυδρόμου έπιμελεία και δαπάνη τῶν υιοθετούντων.

4) Τὰ διά την παρούσαν άπόφασιν τέλη του χαρτοσήμου είναι εις βάρος τῶν
υιοθετούντων συζύγων.

Εκρίθη και άπεφασίσθη έν Σύρω την τρίτην Μαΐου του χιλιεστού οκτακοσιο-
στοῦ τεσσαρακοστού πρώτου έτους.

Εδημοσιεύθη την 5 του αὐτοῦ μηνός. Ο πρόεδρος Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.
(Τ. Σ.) Ο υπογραμματεύς Α. Α. Καντακίτης.

[Ελ. 6 Ιουνίου.]

[Αριθ. έγγράφ. 185.]

[Αριθ. βιβλ. καταχ. 207.]

Τὸ έν Τριπόλει πλημμελειοδικεῖον.

Συγκείμενον παρά του προέδρου Χ. Μιλιάνη, και τῶν δικαστῶν Π. Γ. Σταμα-
τελοπούλου, Κ. Μαρούδη, Γ. Βαλιτά, και του παρόδρου Α. Θεοδοροπούλου, άπόν-
τος του δικαστοῦ Χ. Νικολαΐδου, και κωλυομένου του δικαστοῦ Ι. Κ. Φεγγαρά,
ἀνακριτῶν.

Συνεδριάσαν δημοσίως την 3 Ιουνίου 1844, παρόντων τούτε δικαστοῦ Ι. Κ.
Φεγγαρά αναπληρωτὸς τον άπόντα εισαγγελέα Κ. Βασιλειάδην, και τον κωλυ-
όμενον άντεισαγγελέα Α. Βαλλῆν, διά να δικάζῃ τον Κωνσταντινον Ηλιόπουλον
επί κλοπῆ κατηγορούμενον μη έμφανισθέντα.

Ο Δημήτριος Γιαννόπουλος έμφανισθείς προς τον παρά τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ
εισαγγελέα κατεμήνυσσε προφορικῶς ότι τον Αὐγουστον του 1838 έτους, έκλάπη
εκ του κιωτιοῦ του έν φυλακτῶν άργυροῦν, και 50 δραχμαί, ότι έκτοτε προσεπά-
θησε ν' ανακαλύψῃ τον αὐτοσυρτόν, αλλά δεν εδυνήθη, ότι κατά την 7 Σεπτεμβρίου
π. ε. εὔρεν εις χείρας του κηρυκας Παναγιώτου Στραβοπαναγιώτου τὸ όποιον τῶν
έκλάπη φυλακτῶν, και τὸ όποιον κατασχών αὐτὸς έδωκεν εις φυλάξιν προς τον
ένταυθα κάτοικον Αναστάσιον Ζαχαροβίτην, ότι έρωτηθείς ο κηρυξ ποῖος του έδω-
σε τὸ φυλακτὸ να τὸ πωλήσῃ, άπεκρίθη ο Κωνσταντινος Ηλιόπουλος σιδηρουργός
κάτοικος ένταυθα.

Γενομένης άνακρίσεως και ύποβληθείσης της δικογραφίας προς τὸ συμβούλιον
του δικαστηρίου τούτου, τούτο διά του υπ' αριθ. 140 και από 27 Απριλλίου 1840.
βουλεύματός του, άποφηνάμενον ότι υπάρχει άφορμή προς κατηγορίαν κατά του
ειρημένου Κ. Ηλιοπούλου παρεμπηεν αυτόν εις τὸ άκροατήριον του δικαστηρίου
τούτου διά να δικασθῆ κατά παράβασιν τῶν άρθ. 371, και 373, του ποιν. νόμου.

Εισαχθείσης 60εν της δίχης εις τὸ άκροατήριον κατά την σημερινήν συνεδρία-
σιν προς συζήτησιν.

Ακούσαν τον αναπληρωτικόν εισαγγελέα άπαγγειλαντα την έννοιαν της κατηγορίας.

Εξετάσαν ένόρκως τους μάρτυρας της κατηγορίας.

Αῤῥθις τον αναπληρωτικόν εισαγγελέα εξαιτησάμενον να κηρυχθῆ ο κατηγορού-
μενος ένοχος, και να καταδικασθῆ εις τεσσάρων μηνών φυλάκισιν κ. τ. λ.

Διασκεφθέν κατά τον νόμον.

Επειδή από μὲν τὰ άποδεικτικά του δημαρχικοῦ κλητήρος Τριπόλεως Προκο-
πίου Ανγγελίδου την 17 και 18 Φεβρουαρίου ε. ε. άποδεικνύεται ότι άγνωστο
ούσης της διαμονής του κατηγορουμένου. τὸ έκδοθέν διά τούτο υπό του εισαγγε-
λέως του δικαστηρίου κλητήριον επίκριμα χρονολογούμενον την 14 του αὐτοῦ μη-
νός, εις τὸν προσδιωρισμένον έντός της πόλεως ταύτης δημόσιον διά τὰς κοινοποι-
ήσεις τόπον, από δε του υπ' αριθ. 3, παραρτήματος, της έφημερίδος ο Έλληνι-
κός Ταχυδρόμος έκδοθέντος την 1 Μαρτίου τ. ε. άποδεικνύεται ότι διαληφθέν
του εισαγγελέως κλητήριον επίκριμα έδημοσιεύθη διά του περιοδικου τούτου δη-
μοσίου φύλλου. Οθεν τηρηθεισῶν επί του προκειμένου κατά τὰ έκτιθέμενα, τῶν
διατάξεων του άρθ. 494, της ποιν. δικονομίας, διά τούτο δύναται να έφαρμοσθῶ-
σι και αἱ διατάξεις του άρθ. 403, της αὐτης ποιν. δικονομίας, δικαζόμενον έρήμην
του κατηγορουμένου, ως κλητευθέντος προσηκόντως και έν καιρῷ, και άποφασίζο-
μένη έν τῇ αὐτῇ άποφάσει της τε πράξεως έφαρμοστέας ποινῆς.

Επειδή εκ τῶν εξετασθέντων ένόρκως μαρτύριον της κατηγορίας, καταβεβάντων
του μὲν Δημητρίου Γιαννακοπούλου ότι πρό δύο έτών εργαζόμενος εις Σπάρτην
παρά τινη συγγενει του κατηγορουμένου, με τὰ του όπολου διά τούτο σχεσίον είχαν,
άπίωλεσεν εκ του Κιωτιοῦ του όντος άκλειστοῦ, διότι ήτον ή διά τούτο σχεσίον είχαν,
προσπνεχθόν ως πειστήριον φυλακτῶν, τὸ όποιον και ανεγνώρισεν έπιδειχθέν αὐτῷ,
και προσέτι 50 δραχμαί εις διάφορα νομίσματα συνιστάμεναι, ότι κατ' έκείνην την
ήμέραν, καθ' ήν ταῦτα άπίωλεσε συνεβῆ ώστε κοιμωμένου αὐτοῦ του μάρτυρος, τὸ
να λάβῃ ο κατηγορούμενος εκ της ζώνης του την κλειδα του δωματίου, έν' ᾧ υπῆρ-

γεν τὸ κινδυνώον του τὸ περιέχον αὐτὰ τὰ ἀπολεσθέντα εἶδη, δι' ὃ ἐγερούσις ἔπειτα οὗτος ὁ μάρτυς καὶ μάλ' ἔτι αὐτὸ τοῦ κατηγορουμένου ὅτι ὁ αὐτὸς ἐπέστηρεν ἐκ τῆς ζώνης του τὴν κλειδὸν διὰ τὴν τροφδοτήσῃ δῆθεν τὰς ὀρνίθας, ἀπῆλθε πάλιν αὐτὸς εἰς τὸ δωμάτιον, ὅπου εἶδε τὴν κλειδὸν κρυπταμένην ἐκ τῆς θύρας του, τὸ δὲ φυλακτὸν καὶ τὰς δραχμὰς ἐλλείποντας, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ φυλακτὸν τοῦτο συνέλαβεν ἐνταῦθα φερόμενον ἀπὸ τῶν Παναγιώτου Τελάλη πρὸς πώλησιν, κ. τ. λ. αὐτοῦ δὲ τοῦ Παναγιώτου Τελάλη βεβαιώσαντος διὰ τῆς μαρτυρίας του τὴν τελευταίαν κατάτην περιπέτωσιν, καὶ τὸ ὅτι τὸ συλληφθὲν τοῦτο φυλακτὸν εἰς χεῖράς του ἔλαβεν ἀπὸ τῶν κατηγορουμένων πρὸς πώλησιν ἀρνούμενος τότε, ὅτι ἐκλεψεν αὐτὸ κ. τ. λ. καὶ τοῦ ἐπίτου μάρτυρος, τοῦ Γεωργίου Λιμπεροπούλου καταθέσαντος ὅτι τὸ φυλακτὸν αὐτὸ, τὸ ὅπλιον ἀνεκνήρυσεν, ἀνήκει εἰς τὸν Δημήτριον Γιαννακοπούλου, διότι οὗτος κατὰ τὴν ἡμέραν πρὸ τῶν ἐγγύς ἐτῶν τὸ προσηγάγεν εἰς αὐτὸν ὅς τις ὦν χρυστοχὸς ἔκτισε τινὰς ἐπ' αὐτοῦ ἐπισκευαστικὰς προσθήκας, κ. τ. λ. ἀπεδείχθη ἐκ τούτων ὅτι ὁ κατηγορούμενος Κωνσταντῖνος Ἡλιόπουλος θέλων νὰ λάβῃ εἰς τὴν κατοχὴν του αὐτονομίαν ξένα κινήτα κτήματα, διὰ νὰ τὰ ἔχη παρανόμως ὡς ἰδιοκτησίαν του, ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἔχοντος δικαίωμα, κατὰ τὴν μῆνα Αὐγούστου τοῦ ἐτους 1838, ἐκλεψεν ἐκ τοῦ ἐν Σπάρτῃ κειμένου ἐργαστηρίου τοῦ Δημητρίου Γιαννακοπούλου, ἐν ἀργυροῦν αὐτοῦ φυλακτὸν ἐκ δραχμῶν ἐγγύς εἰκοσι, καὶ πενήντα δραχμῶν.

Ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη τοῦ εἰρημένου προνουμένη ἀπὸ τοῦ ἀρθ. 371, τιμωρεῖται ἀπὸ τοῦ ἀρθ. 373, τοῦ ποιν. νόμου ἔχοντα οὕτως.

Ἄρθ. 371, « ἔνοχος κλοπῆς εἶναι ὅς τις ἐν γνώσει λαμβάνει εἰς κατοχὴν αὐτονομίαν καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἔχοντος δικαίωμα ξένα κινήτα κτήματα, μὴ ἐξαίρουμένον μὴδ' αὐτῶν τῶν ἔργων τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς διὰ νὰ τὰ ἔχη παρανόμως ὡς ἰδιοκτησίαν του.

Ἡ κλοπὴ εἶναι τετελεσμένη ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ κλέπτης καταλάβῃ τὸ πρᾶγμα ἀφαιρέσας αὐτὸ ἀπὸ τὸν τόπον του ἢ ἄλλως τὸ λάβῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του »

Ἄρθ. 373, « Ἡ κλοπὴ, ἣτις δὲν ἔχει καμμίαν τῶν εἰς τὰ ἀκόλουθα ἀρθ. 374, καὶ 375. ὀριζομένων ἐπιβαρυντικῶν ἰδιοτήτων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν, ἐὰν τῆς κλοπῆς τὸ ἀντικείμενον ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν τῶν 20 δραχμῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθ. 83, τῆς ποιν. δικονομίας εἰς τὴν αὐτὴν ἀπέφρασαν, πρέπει νὰ ἀναφέρεται ῥητῶς καὶ εἰς τὸν ἰδιοκτήμονα τῶν ὑπερβαθέντων πραγμάτων ἢ ἀπόδοσις.

Διὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον δικάζων ἐρήμην τὸν Κωνσταντῖνον Ἡλιόπουλον γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα εἰς Τρίπολιν ἡλικίαν ἐτῶν 25, αἰδηροῦργον καὶ χριστιανὸν κηρύττει αὐτὸν ἔνοχον τοῦ ὅτι κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστου τοῦ ἐτους 1838, ἐκλεψεν ἐκ τοῦ κειμένου εἰς Σπάρτην ἐργαστηρίου τοῦ Δημητρίου Γιαννακοπούλου ἐν φυλακτὸν ἀξίαν ἐγγύς τῶν δραχμῶν 20, καὶ 50 δραχμῶν αὐτοῦ εἰς διάφορα συνειδήματα νομισμάτα.

Καταδικάζει τὸν αὐτὸν εἰς φυλάκισιν δύο μηνῶν, καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίκης. Διατάσσει τὸ ν' ἀποδοθῇ τὸ μνησθὲν φυλακτὸν εἰς τὸν ἰδιοκτήμονα αὐτοῦ Δ. Γιαννακοπούλου.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀνατίθεται εἰς τὸν εἰσγγελέα. Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Τρίπολει τὴν 3 Ἰουλίου 1841 ἐτους, ἀπηγγέθη δὲ παραχρῆμα.

Ὁ πρόεδρος Χ. ΜΙΑΝΗΣ, Π. Γ. ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΡΟΥΔΗΣ, Γ. ΒΑΛΑΣ, Α. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ. (Γ. Σ.) Ὁ γραμματεὺς Ν. Ι. Ροδινός.

[Ἐλ. 11 Ἰουλίου] [Ἀριθ. ἐγγράφ. 1273] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 212] Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις πλειμελειουδικῶν.

Συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δικαστὰς Νικόλαον Φλογαίτην, πρόεδρον, Ἰωάννην Μ. Μαυρογορδάτον, Π. Δεσφάλην, ἀνακριτὴν, Α. Βελισάριον καὶ Γ. Γρυπάρην.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ δικαστικῷ καταστήματι τὴν 26 Μαΐου 1841 παρόντος τοῦ τε εἰσαγγελέως Δημητρίου Μ. Μητσάκη καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Πέτρου Κιάππε, κωλυμένου τοῦ γραμματέως Π. Θ. Χοιδᾶς καὶ τῶν δικαστῶν ἐπὶ ἀπλῆ χρεοκοπίᾳ κατηγορουμένου Ἰωάννην Ράλλην, παρόντων καὶ ἔχοντα Συνηγόρους τοὺς δικηγόρους Μ. Μαρτίνοβλου καὶ Α. Φωκίαν.

Κατὰ τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1840 ἀνεφέρθη εἰς τὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσγγελέα διὰ τοῦ ὑπ. 14 ἐγγράφου τοῦ ὁ ἐνταῦθα πρωτοδίκης Γ. Γρυπάρης. Εἰσηγητὴς ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ἰ. Ράλλη, ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 4311 ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα ἐμποροδίκων ἐκηρύχθη ὁ ῥήθεις Ράλλη εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, ἀρρομένης ἀπὸ τῆς 4 Ὀκτωβρ. 1840, ὅτι μάλ' ὄν (ὁ εἰσηγητὴς) ὅτι περὶ τῆς πτωχεύσεως ταύτης δύναται νὰ δώσῃ πληροφορίας ὁ παρὰ τῷ εἰσηγητικῷ συνεδρίῳ λογιστὴς β' τάξεως Π. Συνετᾶκης, τὸν ἐκάλεσε καὶ τὸν ἐξέτασε κατὰ τὰς νομίμως διατυπώσεις, ἐξ ὧν δὲ κατέθεσεν οὗτος προκύπτουν ὑπόνοιαι τινες ἐναντίον τοῦ πτωχεύσαντος.

Κατὰ συνέπειαν τούτου διατάχθη καὶ ἐνεργήθη ἀνάκρισις καὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς εἰσήχθη ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἐξέδοτο τὸ ὑπ' ἀρ. 2423 βούλευμά του, δι' οὗ ἀποφασίσθη ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς καταδίωξιν ἐπὶ δολίᾳ χρεοκοπίᾳ κατὰ τοῦ Ἰ. Ράλλη, γεννηθέντος εἰς τὴν Ἰδρακὴν καὶ κατοικοῦντος εἰς Πειραιᾶ, ἐτῶν 56 ἐμποροῦ τὸ ἐπιτήδευμα, ἀνέπεμψεν αὐτὸν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ νὰ δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος ἀπλῆς χρεοκοπίας, τούτῳστιν ὅστις ἐπαρουσίασε κατὰ τὴν πτωχεύσιν του ἀτάκτως συντεταγμένα βιβλία, μὴ ἐμφανίζοντα ὅμως εἰς τὴν ἀτάξιαν τῶν ταύτην δολιότητα, καὶ περιπλέον ὅτι δὲν ἐπαρουσίασε διόλου βιβλία τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ ἐμπορίου του. Δυνάμει τοῦ βουλεύματος τούτου ὁ εἰσαγγελεὺς ἐκλήτευσεν τὸν κατηγορούμενον Ἰωάννην Ράλλην νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ νὰ δικασθῇ ἐπὶ τῇ προμνησθείσῃ πράξει.

Ἀκούσαν κατὰ τὴν δικάσιμον τοὺς ἐνόρκως ἐξετασθέντας μάρτυρας τῆς τε κατηγορίας καὶ τῆς υπερασπίσεως.

Ἀκούσαν τὸν κατηγορούμενον ἀπολογηθέντα τὸν εἰσαγγελέα ἀναπτύξαντα τὴν κατηγορίαν καὶ ζητήσαντα νὰ κηρυχθῇ ὁ κατηγορούμενος ἔνοχος.

Τοὺς συνηγόρους τοῦ κατηγορουμένου ἀναπτύξαντας τὴν υπερασπίσιν καὶ ζητήσαντας τὴν ἀθώωσιν τοῦ πελάτου τῶν.

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὴν δικογραφίαν σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐνόρκως ἐξετασθέντων μαρτύρων τῆς τε κατηγορίας καὶ τῆς υπερασπίσεως Κ. Θεοφάρος, Θ. Χοιδᾶς καὶ Ἀνδρ. Γεωργίου καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ὁμολογίας τοῦ κατηγορουμένου, κωδῶς καὶ ἐκ τῶν παρουσιασθέντων εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο καταδείχων τοῦ αὐτοῦ κατηγορουμένου, ἀποδεικνύεται ὅτι οὗτος καθόλου τὸ διάστημα τῆς ἐμπορίας του δὲν ἐκράτησε βιβλία τακτικὰ, ὥστε τὰ κατὰ τὴν πτωχεύσιν του παρουσιασθέντα ἦσαν ἀτάκτως συντεταγμένα, χωρὶς ὅμως νὰ ἐμφανίσωσιν εἰς τὴν ἀτάξιαν τῶν ταύτην δολιότητα, καὶ ὅτι περιπλέον δὲν ἐπαρουσίασε διόλου βιβλία τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ ἐμπορίου του.

Διὰ ταῦτα κηρύττει τὸν Ἰ. Ράλλην ἔνοχον, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐνταῦθα ἐπαρουσίασε κατὰ τὴν πτωχεύσιν του ἀτάκτως συντεταγμένα βιβλία, μὴ ἐμφανίζοντα ὅμως εἰς τὴν ἀτάξιαν τῶν ταύτην δολιότητα, καὶ περιπλέον ὅτι δὲν ἐπαρουσίασε διόλου τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ ἐμπορίου του.

Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελέα, καὶ τὸν κηρυχθέντα ἔνοχον.

Σκεφθὲν ἔπειδὴ ἡ πράξις, τῆς ὁποίας ἐκηρύχθη ἔνοχος ὁ Ἰ. Ράλλη, προσβλέπεται καὶ τιμωρεῖται ἀπὸ τοῦ ἀρθ. 403 τοῦ ποιν. νόμου συνδιασπόμενον μὲ τ' ἀρθρ. 537. §. 2. καὶ 592 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἔχοντα οὕτως (403) « ἔμποροι τραπέζιται, ἢ ἐργοστασιάρχαι ὅτινες κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, λογίζονται ἔνοχοι ἢ συναίτιοι δολίας χρεοκοπίας, τιμωροῦνται μὲ εἰρκτὴν, κατὰ δὲ ἀπλῆ χρεοκοπίαν, μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν » (587) δύναται νὰ καταχθῇ ὡς ἀπλοῦς καὶ νὰ κηρυχθῇ ὡς τοιοῦτος ὅστις δὲν ἠθέλει κάμει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τὴν παρὰ τοῦ ἀρ. 440 ὀριζομένην δηλοποίησιν §. 2. ὅστις ἐμφανίσαι βιβλία ἀτάκτως συντεταγμένα, μὴ ἐμφανίσοντα ὅμως διὰ τὴν ἀτάξιαν ταύτην δολιότητα ἢ ὅστις δὲν τὰ ἐμφανίσῃ ὅλα » (592) « ὅταν τὸ δικαστήριον τῶν πλειμελειουδικῶν κηρύττει ὅτι ὑπάρχει ἀπλῆ χρεοκοπία, χρεωστῆ κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὴν φυλάκισεως ἐνὸς μηνὸς τοὺλάχιστον καὶ δύο ἐτῶν τὸ πολὺ. Αἱ ἀποφάσεις τοιχοκολλῶνται πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ καταχωρίζονται εἰς τινὰ τῶν ἐφημερίδων, κατὰ τὸ ἀρ. 683 τῆς πολ. δικονομίας.

Καταδικάζει τὸν Ἰ. Ράλλην ἐξ Ἰδρακῆς, κάτοικον τῶν Ἀθηνῶν, πρόφην ἔμπορον, ἐτῶν 56 εἰς ἐνὸς μηνὸς φυλάκισιν καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

Ἀπεφασίσθη ἐξεδόθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Μαΐου 1841. Ὁ πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ, Ι. Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Ι. ΔΕΣΦΑΛΗΣ, Α. ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΣ, Γ. ΓΡΥΠΑΡΗΣ. (Γ. Σ.) Ὁ ὑπογραμματεὺς Π. Ι. Κιάππες

ΔΗΛΟΠΟΗΣΙΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ.

[Ἐλ. 31 Μαΐου.] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 178.] β'. Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδικαῖς κλητῆρ δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1841 ὑπ' ἀριθ. 48, 4514, πράξεως τοῦ Κ. προέδρου τῶν ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδικῶν, δι' ἧς δίδει τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως Αἰτωλίας νὰ κατάρχῃ καὶ ἐκποιήσῃ τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ χρεώστου πρὸς τὸ δημόσιον δρχμ. 167, προερχομένου ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον τοῦ φόρου τῶν μελισσιῶν τῆς Νευπάκτου, κατοικοῦ Βοϊτσᾶς τοῦ δήμου Ἀποδοτίας, ὅθεν δυνάμει τοῦ ἀρθρου 6 § 2, τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου (5 Ἰουλ.) 1838 Υ. Β. Διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθ. τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ παρέλευσιν ἐπτά ἐβδομάδων, ἀφοῦ δημοσιεύθη δις διὰ τῆς ἐφημερίδος, τὴν πρώτην κυριακὴν ἢ τινὰ τῶν ἀκολουθῶν ἑορτῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας.

Ἐκτιθένται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ καταγεθέντα κτήματα τοῦ Κ. Κωνσταντῖνου Μοσχόπουλου τῶν ὁσίων ἢ κατὰστασις ἐμφανίζεται εἰς τὴν παραπόδα τῆς παρουσίας δηλοποιήσεως ἔχθεσιν.

Τὸν δὲ πλειστηριασμὸν αὐτῶν θέλει κάμει ὁ εἰρηνοδίκης Κραββάρων, ὡς ἀρμόδιος ὑπάλληλος καὶ ἐπιτετραμμένος τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν διὰ τοὺς δημοσίους πλειστηριασμοὺς προσδιορισμένον τόπον εἰς χωρίον Βοϊτσᾶς τοῦ δήμου Ἀποδοτίας, θέλει δὲ ἀρχίσει τὴν 9 ὥραν π. μ. καὶ θέλει τελειώσῃ τὴν 3 μ. μ.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφοράς προσδιρίζεται παρὰ τοῦ Κ. ταμίαι Αἰτωλίας, διὰ μὲν τὴν οἰκίαν δρχμ. 80, διὰ δὲ τὴν ἀμπελον εἰς θέσιν Λυκόρεια δρχμ. 30, διὰ δὲ τὴν ἄλλην ἀμπελον κειμένην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὀφειλέτου δρχμ. 30. Ἡ δὲ κατακρίσει αὐτῶν θέλει γίνεαι κατὰ τὸ ἀρθρ. 974 τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὰ δὲ κτήματα παραδίδονται ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ υπερβαμιστοῦ, ὅθεν προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τῶν περὶ τῶν ὁ λόγος κτημάτων, ἢ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον νὰ πλειοδοτήσωσιν.

Ἀντίγραφα τῆς προσηύτης νὰ τοιχοκολληθῶσιν εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρ. 968 τῆς πολ. δικονομίας διακελευόμενα μέρη.

Ἐν Βοϊτσᾶ, τὴν 12 Μαΐου 1841. Ὁ κλητῆρ Πάνος Παρᾶς.

Ἐπειτα τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1841 καὶ ὑπ' ἀριθ. 49, 4514 πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδικῶν, δι' ἧς δίδει τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως Αἰτωλίας νὰ κατάρχῃ καὶ ἐκποιήσῃ τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ χρεώστου πρὸς τὸ δημόσιον Κωνσ. Μοσχόπουλου δρχμῶν 167, κατοικοῦ Βοϊτσᾶς τοῦ δήμου Ἀποδοτίας, δικωσθεὶς ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ τῶν ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδικῶν διὰ τῆς ἀνω μνημονευθείσης πράξεως παρὰ τοῦ διαληφθέντος προέδρου, μετέθην σήμερον τὴν 12 Μαΐου ε. ε. ἐντὸς τοῦ χωρίου Βοϊτσᾶς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς, καὶ συνοδευθεὶς μετὰ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου τοῦ αὐτοῦ δήμου Κ. Δημητρίου Ἀναγνώστου καὶ μετὰ τῶν δύο προσυπογραφομένων μαρτύρων ἐνηλικίω Κ. Κ. Γεροδημητρίου καὶ Χαρλάμπου Σπανοῦ, ὄντων καὶ ἀσχετίων μετὰ τῶν διαδικῶν, παρόντος τοῦ ὀφειλέτου.

Δυνάμει τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου (5 Ἰουλίου) 1838 Β. Διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθ. τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, συνδιασπόμενον μὲ τὰ ἀρθρα 957, 958 καὶ ἐπόμενα τῆς πολιτ. δικονομίας, ἐπεχείρησα τὴν αἰτουμένην παρὰ τοῦ Κ. ταμίαι κατασχέσιν πρὸς ἐξόρλησιν καὶ πληρωμὴν τοῦ δημοσίου δρχμ. 167, καὶ τῶν ὧν ἐξῆδων μέλου νὰ προκύψουν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς ἐντελοῦς εἰς τὸ δημόσιον πληρωμῆς ὡς ἀκόλουθως.

1. Κατέσχον μίαν οἰκίαν ἀνήκουσαν εἰς τὸν ὀφειλέτην τοῦ δημοσίου Κωνσταντ. Μοσχόπουλου, μὲ δύο χωρίσματα καὶ ἐν κατωγίον, συνουρούσκα κατ' ἀνατολὰς μὲ κήπον τοῦ ἰδίου, κατὰ δυσμὰς μὲ κτήμα τοῦ Πάνου Σπανοῦ, κατ' ἀρκτον μὲ κτήμα τοῦ Χασινοπούλου καὶ κατὰ μεσημβρίαν μὲ κτήμα τοῦ Λάμπρου.

2. Κατέσχον ἓνα ἀμπελώνον τοῦ ἰδίου κείμενον εἰς θέσιν Λυκόρεια ἐξ ἐνὸς στρέμματος ὡς ἐγγιστα, συνουρούμενον κατ' ἀνατολὰς μὲ κτήμα τοῦ Σπανοῦ Γιάννη, κατὰ δυσμὰς μὲ βράχην, κατ' ἀρκτον μὲ ἀμπελίαν τοῦ Θεοφάνη Χασινοπούλου καὶ κατὰ μεσημβρίαν μὲ κτήμα τοῦ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου.

3. Ἐπὶ ἐτέρᾳ ἀμπελοῦ τοῦ ἰδίου ἐξ ἐνὸς στρέμματος κειμένης πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου, συνουρούμενης κατ' ἀνατολὰς μὲ κτήμα τοῦ Ἀθ. Χασινοπούλου, κατὰ δυσμὰς μὲ Γιούρτη τοῦ Λάμπρου, κατ' ἀρκτον μὲ κτήμα τοῦ Πάνου Χρήστου καὶ κατὰ μεσημβρίαν μὲ κτήμα τοῦ Λάμπρου, καὶ ἐκτιμήθησαν παρὰ τοῦ δημαρχικ. παρέδρου, διὰ μὲν τὴν οἰκίαν διὰ δρχμῶν 180, διὰ δὲ τῶν ἀμπελώνων δι' ἕκαστον, δρχμ. 60, δρχμ. 120, τὸ ὅλον δρχμῶν 300.

Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτῶν προσδιρίζεται κατὰ τὸ ἀρθρον 6 § 2, τοῦ ἀνω μνημονευθέντος Β. Διατάγματος, ἀφ' οὗ προηγούμενος ἐνεργήθησιν τὰ κατὰ νόμον.

Ὁ εἰρηνοδίκης Κραββάρων ὡς ἀρμόδιος ὑπάλληλος καὶ ἐπιτετραμμένος τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, θέλει κάμει τὸν πλειστηριασμὸν αὐτῶν συμμορφούμενος μὲ τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ προσηύτης ἔχθεσις συναχθεῖσα παρὰ τοῦ ὑποφαινόμενου κλητῆρος καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπήκοον τοῦ διαληφθέντος παρέδρου καὶ τῶν μαρτύρων, προσυπογράφεται παρ' αὐτοῦ, αὐτῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συντάξαντος κλητῆρος, ἀπόντος τοῦ ὀφειλέτου.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 23 Μαΐου 1841.

Ὁ δημαρχ. παρέδρος Δημήτριος Ἀναγνώστου. Οἱ μάρτυρες Γεροδημητρίου, Χαράλαμπος Σπανός.

Ὁ κλητῆρ Π. Παρᾶς.